

ע"פ 11512/04/15 - עז אלדין עטון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני: כב' השופט אהרן פרקש, סגן נשיא
ע"פ 11512-04-15
עטון(עציר) נ' מדינת ישראל
כב' השופט משה יועד הכהן
כב' השופטת עירית כהן
עז אלדין עטון (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד וסים דכוור מהסניגוריה הציבורית
המערער
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נ ג ד
המשיבה

פסק דין

לפנינו ערעור על הכרעת הדין של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת חנה מרים לומפ), מיום 18.9.14, בת"פ 25327-03-13. בהכרעת הדין הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, במעשי פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), בהפרעה לשוטר, עבירה לפי סעיף 275 לחוק, ובתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק.

על המערער נגזר עונש של ארבעה חודשי מאסר בפועל, שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור עבירה של נהיגה בפזיזות ורשלנות וארבעה חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות של הפרעה לשוטר או תקיפת שוטר.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.3.13 בסמוך לשעה 21:00 נסעו המערער והנאשם הנוסף בתיק, פיראס חמאדה (להלן: "**פיראס**") ברכב מסוג קאיה (להלן: "**הרכב**") באזור שכונת ארנונה שבירושלים כשפיראס נוהג ברכב. צוות שוטרים שנסע ברכב משטרה סמוי, היה במקום והבחין בנסיעה חשודה של הרכב.

בשלב מסוים הרכב נעצר והרכב המשטרתי נעצר במקביל לו. השוטר יהודה יפרח (להלן: "**השוטר יהודה**") שהיה ברכב המשטרתי ירד ממנו וניגש לעבר חלון נהג הרכב שהיה פתוח. השוטר יהודה הציג עצמו כשוטר תוך שהוא מציג תעודה מזהה.

בשלב זה סטה הרכב שמאלה בצורה חדה וכמעט פגע בשוטר יהודה.

פיראס והמערער (להלן: "**השניים**") החלו בנסיעה מהירה והרכב המשטרתי נסע אחריהם כשאור כחול מהבהב על גג הרכב המשטרתי, וכן הופעלה סירנה וצופר. השוטר יהודה כרז לשניים אך הם המשיכו בנסיעתם הפרועה.

המרדף החל מרחוב קורא הדורות שבשכונת ארנונה שבירושלים, המשיך לרח' לייב יפה, דרך קיבוץ רמת רחל, והמשיך

לצור באחר, תוך שהשניים נוסעים מספר פעמים בניגוד לכיוון התנועה וגורמים לכלי רכב בכביש לבלום בפתאומיות.

בצומת רחוב לייב יפה - צור באחר, נסעו השניים בניגוד לכיוון התנועה בשל עומס שהיה בצומת, וכתוצאה מכך רכבם של השניים כמעט התהפך ופגע ברכב אחר.

משאית שיצאה מחניון עפר שנמצא בכניסה לכפר צור באחר כמעט התנגשה ברכב בשל נסיעתו המהירה. השניים המשיכו את נסיעתם המהירה לתוך הכפר צור באחר, ובאחד מהרחובות כמעט פגעו בהולך רגל.

בכיר צור באחר הרכב נעצר בעקבות חסימה בכביש. המערער ירד מהרכב ואילו פיראס נסע במהירות מהמקום. המערער נעמד מול הרכב המשטרתי והיכה במכסה המנוע ובחלון של הנהג. שניים מהשוטרים ירדו מהרכב המשטרתי וניסו לעצור את המערער. סביב המערער החלה התקהלות של תושבים מהכפר.

המערער התנגד למעצר תוך שהוא מתפרע, בועט ונותן מכות אגרוף לשוטרים. התושבים החלו להפריע לשוטרים בביצוע המעצר ולמשוך את המערער מידי השוטרים. השוטר יהודה השתמש בגז פלפל כנגד התושבים.

המערער נמלט מהמקום.

בהכרעת הדין קבע בית המשפט קמא כי המשיבה עמדה בנטל, וכי הוכח כי פיראס נהג ברכב בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום להם סכנה והמערער היה שותף למעשיו. עוד קבע כי מאחר ששניהם ידעו כי הם נמלטים מפני שוטרים, הרי שבמעשיהם הם הפריעו לשוטרים למלא את תפקידם כחוק. בנוסף הרשיע את המערער גם בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. את ממצאיו ביסס בית המשפט קמא על עדויות השוטרים, על דחיית גרסתם של המערער ושל פיראס. בית המשפט דחה את גרסת המערער ופיראס כי לא היה ידוע להם שמדובר ברכב משטרתי או בשוטרים וכי סברו שמדובר במתנחלים הרוצים לפגוע בהם. בנוסף, אימץ את גרסת עדי המשיבה לגבי תיאור המרדף המשטרתי ותיאור אירוע תקיפתם על ידי המערער. בנוסף קבע כקביעה משפטית כי המערער היה שותף לנהיגתו הפזיזה והרשלנית של פיראס על אף שלא הוא נהג ברכב.

ערעורו של המערער ממוקד בשניים: הרשעתו בתקיפת השוטרים, אשר לטענתו אינה מבוססת ומתעלמת מסתירות ופרכות בעדויותיהם; ייחוס אחריות פלילית למערער בשל מעשה הפזיזות והרשלנות של פיראס, בהיותו היושב ליד הנהג. לטענת ב"כ המערער מהעדויות עולה כי המערער הוחזק בידי שלושה שוטרים ולפיכך לא יכול היה לתקוף אותם. עוד לדבריו, לא ניתן לפי ההלכה הפסוקה הקיימת לייחס למערער בנסיבות המקרה אחריות לאופן נהיגתו של פיראס.

ב"כ המשיבה ביקשה לקיים את הכרעתו של בית המשפט קמא מטעמיה. לדבריה, בית המשפט קמא לא התעלם מסתירות לכאורה בין עדויות השוטרים וכן מסתירות בין העדות בבית המשפט לבין תיעוד האירוע בזמן אמיתי. בית המשפט מצא כי סתירות אלה מובנות בהתחשב בכך שמדובר באירוע שהתרחש בפרק זמן קצר בו התבצע מספר עבירות, וכן כי כל אדם חווה אירוע באופן שונה ושם את הדגש על פרטים שונים. עוד לדבריה משנקבע כי המערער תקף את השוטרים ונמלט מן המקום, די בכך לפי ההלכה הפסוקה כדי לייחס לו שותפות בשלב הנהיגה.

יצוין כי ב"כ המערער אינו תוקף את גזר הדין, ואף ציין בפניו כי המערער הורשע בימים אלה בעבירה ביטחונית ודינו

נגזר ל - 18 חודשי מאסר, אשר יצטברו לכל עונש שנגזר עליו.

לאחר שעיינו בהכרעת הדין, בנימוקי הערעור ובטענות ב"כ הצדדים, נחה דעתנו כי דין הערעור להידחות.

באשר להרשעת המערער באירוע התקיפה. לאחר שעיינו גם בעדויות השוטרים בפרוטוקול בית המשפט קמא סבורים אנו כי הסתירות אליהן מפנה ב"כ המערער אין בהן כדי לפגום בקביעות העובדתית. אין להתעלם מהעובדה שהאירוע כולו התנהל בצילה של התקהלות המונים מאיימת שהייתה במקום ואשר בחסותה נמלט המערער בסופו של דבר מידי השוטרים, לאחר שהמתקבלים סיכלו את מעצרו. גם התרשמותנו היא, כי אמנם קיימות סתירות בין דוחות פעולה שערכו השוטרים לבין עובדות שעליהן העידו בבית המשפט, כפי שטען ב"כ המערער, אולם אין הן נוגעות ללב האירוע וניתן ללמוד מאותן עדויות על התנהגות אלימה מצדו של המערער.

גם בהנחה שהתנהגות זו נתקלה בהפעלת כוח מצד השוטרים, תוך כדי הניסיון לעצרו, אין בכך כדי להמעיט מאחריותו לתקיפתם של השוטרים.

באשר להרשעתו של המערער כשותף לנהיגה של הרכב. כפי שקבע בית משפט קמא ובהתבסס על הנאמר בע"פ 7632/05 **אלאטרש נ' מדינת ישראל** (2.8.2006), עצם תקיפתם של השוטרים על ידי המערער בצאתו מהרכב והימלטותו מהמקום בהמשך לכך, מלמדות על שותפותו בשלב הנהיגה. נוסף לכך שגם בהודעתו במשטרה תאר המערער את אירוע הבריחה, כולל הנהיגה המסוכנת, בלשון רבים וייחס מניע משותף לו ולפיראס מבלי לאבחן ביניהם. די בכך כדי לקיים את ההרשעה גם בעבירה זו.

באשר להפנייה לת"פ 56149-11-13 **מדינת ישראל נ' סיאם** (16.2.15) נוסף, כי בניגוד למקרה שבפנינו, נקבע כי הנאשם 2 באותו תיק, אליו ביקש המערער להשוות את עניינו, לא תקף את השוטרים ואף לא ניסה להימלט מהמקום, ואילו הנאשם 3 באותו תיק אמנם נמלט מהמקום, אולם לא הפעיל כל אלימות כלפי השוטרים ולא גילה כל התנגדות למעצר.

לאור האמור, הערעור נדחה.

המזכירות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים, בהסכמתם.

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ה, 05 יולי 2015, בהעדר הצדדים.

עירית כהן, שופטת

משה יועד הכהן,
שופט

אהרון פרקש, סגן נשיא
[אב"ד]